

“Chợ ma” chiếu Định Yên

VŨ THÔNG NHẤT

Trời vừa chập choạng tối, khoảng sân rộng tráng xi măng sân chợ chiếu Định Yên (Lấp Vò - Đồng Tháp) bắt đầu sôi động. “Bà con An Khương tập trung đây nha. An Bình chỗ kia...”. Hơn 7 giờ tối, sân chợ vừa lèn đèn đã vội tắt phut. Khoảng không đèn sầm bao trùm khiến nhiều người bối rối.

Bập bùng góc quê

Những chiếc đèn hột vịt lần lượt được thắp lên rồi bập bùng cả những bó đuốc soi tỏ từng mặt người. “Xưa các cụ châm đèn bằng dầu mù u, đèn tráng sáng ra chợ vẫn phải thủ cây đèn. Thước đó để do kích cỡ chiếu nhưng có người chỉ do bảng độ cao nút áo cúng xong...”, ông Tư Lan, 67 tuổi, thì thầm.

Chợ này lạ lẫm, không có quầy, sạp lại “bán đứng, mua ngồi”. Các má, các chị tay ôm chiếu, tay xách đèn rào kháp chợ đón dã chào hàng. Ai mua là dừng lại do chiếu rọi chum đầu soi đèn cho khách coi từng cách kết lác, bện gân... Khách ưng, mua rồi xếp chiếu thành đống dưới chân hoặc “ngự” luôn lên đó. Nơi nào ánh đèn không di động, chỉ sáng một chỗ, rẽ lại là thấy “máy bả” ngồi chồm hổm, chỉ bán phụ kiện làm chiếu (màu, dây gân...).

“Ché lấy cặp chiếu phải gởi tiền lại chờ”; “Diễn mà Tư!”; “Diễn thì cũng phải như thiệt mới trúng”. Bà Tám Hồng lúng túng móc túi lấy tiền trả, cười hết cỡ. “Mua đi máy anh. Đây là chiếu 1,8m, còn 1,6m là tấm này”; “Ủa anh Ba, sắp nhỏ mạnh hết hả anh? Lác đợt này dẹp lắm nha”; “Lấy cặp chiếu bông cho đám cưới con Hai luôn đi dì... Nông dân Định Yên “nghệ sĩ” thiệt- diễn mà như không diễn lại sâu, dây biếu cảm. Đạo diễn múa Ea Sola về dây chắc sẽ có vở kịch múa “Hạn hán và cơn mưa” phiên bản mới, do chính những phụ nữ nông dân này kể về đời mình!

Hàng trăm ánh đèn dịch chuyển, len lỏi khắp chợ. Hàng trăm tấm áo bà ba dù sắc màu (ngày hội áo bà ba?!) tụ về trong đêm. Có má đã ngoài 80 tuổi vắt khăn rằn ngang trán; những cô thôn nữ lưng ong óng à; những chiếc xe thô oằn nặng thân chiếu cùng tiếng rao hàng thân quen mộc mạc...

Một không gian mưu sinh tất bật nhưng huyền ảo, thanh khiết. Một góc quê, xa lắc trong mỗi người sống lại; ngọt ngào, thích thú cho khách phương xa.

“Chợ ma” duy nhất đồng bằng

“Chợ ma” duy nhất đồng bằng chính là chợ chiếu này.

Chợ chiếu đêm.
Ảnh: TN

Ngày xưa, các cụ dệt tay cả ngày giỏi lâm cũng chỉ được 1-2 cặp chiếu; đợi đêm xuống vác chiếu ra sân chùa An Phước để bán. “Mưa gió cũng phải bẩm sinh, lội ruộng mà đi. Cực lâm! Đàn bà con gái không hà!”, chị Ba Thúy đã ngoài 50 tuổi nhớ lại. Chị còn kể: “Nghề này gia đình có từ thời ông cố ông sơ; đến nay cũng 3-4 thế hệ; không chỉ 4 áp của Định Yên mà cả Định An nữa”.

Mấy năm gần đây, Định Yên có một cuộc “cách mạng”. Trên 700 máy dệt chiếu, máy may bìa chiếu, máy se chỉ, máy lau bóng xuất hiện thay cho kéo kẹt quay tay. Chính quyền cũng đầu tư làm đường, xây mới chợ chiếu khang trang. Năm 2006, Định Yên làm ra được khoảng 600 ngàn chiếc chiếu thì năm 2014 nhờ “cơ giới hóa” sản lượng

vọt lên đến 1,3 triệu sản phẩm, doanh thu trên 150 tỷ đồng.

“Vẫn còn hộ dệt tay. Những chiếu có bìa trơn, không viền là chiếu truyền thống. Giá trị của chiếu không chỉ là kích cỡ ngắn dài mà còn ở sợi lác dù nắng hay không; dệt lơi hay chặt; độ sắc sảo đường nét; dệt trơn hay có chữ

có bông...”, chị Ba Thúy nói vậy.

Làng chiếu Định Yên vang danh vùng đất phương Nam cả thế kỷ nay. Năm 2003, xã Định Yên được UBND tỉnh công nhận tất cả 4 áp là làng nghề, với hơn 3.000 hộ hoạt động liên quan đến nghề dệt chiếu. Và trở thành di sản văn hóa phi vật thể quốc

Trong lễ cúng đình Định Yên vào ngày 10/5-12/5 vừa qua, chợ chiếu đêm Định Yên, còn gọi là chợ ma, được tái hiện với sự tham gia mua bán của khoảng 200 người dân. Đây là hoạt động nhằm quảng bá du lịch địa phương và để du khách xa gần biết đến làng nghề dệt chiếu truyền thống xứ Định Yên.

Chợ chiếu đêm từng là nét văn hóa đặc sắc của người dân xứ chiếu Định Yên - Định An. Hoạt động mua bán này không cố định thời gian, thường do lời hẹn giữa người mua và người bán nhưng sớm nhất cũng từ 23 giờ và kết thúc trễ nhất vào 4 giờ sáng hôm sau.

Bến sông chợ lác Định Yên. Ảnh: TN

gia vào tháng 9-2013.

Lần đầu tiên, sau hơn chục năm vắng bóng, “chợ ma” chiếu Định Yên được tái hiện. “Có 200 người dân của 4 áp trong xã tham gia đêm nay. Dân nôn nao, phấn khởi lắm. Hoạt động này nằm trong kế hoạch bảo tồn và phát huy giá trị 2 Di sản văn hóa phi vật thể quốc gia của Đồng Tháp là “Nghề dệt xuồng, ghe” (xã Long Hậu, huyện Lai Vung) và “Nghề dệt chiếu” (xã Định An và Định Yên, huyện Lấp Vò) giai đoạn 2017-2020”, Chủ tịch UBND xã Định Yên, Mai Thành Lập cởi mở.

Người làm chiếu bày giờ vô hợp tác xã, thành “công nhân doanh nghiệp”, đưa cây lác bình dị vượt ra ngoài biên giới (Campuchia, Thái Lan, Đài Loan...). Hàng năm, đưa ra thị trường bình quân 1,5 triệu sản phẩm các loại với tổng doanh thu cả trăm tỷ đồng. Nghề chiếu trở thành ngành kinh tế mũi nhọn trên vùng đất cồn nặng trái cây, hạt lúa Định Yên.

Và mừng hơn khi vùng quê yên à này sẽ trở thành điểm du lịch sôi động như Chủ tịch xã Mai Thành Lập tâm sự. “Nửa đêm vác chiếu ra chùa” là nét văn hóa độc đáo lắm. Những cọng lác mỏng manh nuôι bâu phân người đã sinh ra câu ca “Định Yên có vựa chiếu to/ Lấy chồng xứ Định khỏi lo chiếu nấm”; đã thầm lặng tôn vinh những người “bán chiếu gon” cả đời vì chồng vì con xứ này...

Bên bờ sông Ngã Cai, ngay sau khu chợ chiếu, hàng chục chiếc ghe chở lác miệt Trà Vinh, An Giang, Vĩnh Long... vẫn bập bênh đợi con nước. Dã hàng trăm năm bến sông này thơm nồng hương lác...